

A természet (is) motiválja a sokoldalú vállalkozót

LENDÜLETBEN – JÓZAN ÉSSZEL



Tóth Norbert

Fa-Feri Kft. Aki ismeri, pontosan tudja, hogy mire számíthat a nagykanizsai székhelyű, közületeket és a lakosságot egyaránt kiszolgáló asztalosüzemből, lapszabásműhelyből álló, bútorszerelvényboltot is működtető vállalkozástól. A ceglédi telephellyel is rendelkező, 120 főt foglalkoztató fa- és bútoripari cég nem véletlenül nőtt ki a földből: tulajdonosának ez nem csak a hivatása: elmondása szerint az élete is. Emellett gyümölcsfákat szaporít, galambokat, racka juhokat tart, imádja a természetet. Még egy halastavat is vásárolt, hogy ezt a fajta – legális tudatmódosításra is alkalmas – időtöltést másokkal is megossza: horgászokat fogad, aktív pihenésre alkalmas időtöltést kínálva nekik. Ismerjék meg a komáromi-szőnyi születésű Horváth Ferencet, Fa-Ferit.

Fa-Feri. Aki ismeri, bizonyosan ezen a néven azonosítja be őt – talán még a vezetéknevét sem tudja. Nem is feltétlenül szükséges, mert Fa-Feri egy jelenség. Amikor találkozunk, átgondoltan és magabiztosan közli, hogy mi mindenről fog szót ejteni az interjú alatt. Majd utána, mintegy első napirendi pontként, körbejárjuk az üzemi területet.

ÜZEM- ÉS KERTLÁTOGATÁSON

Vendéglátóm idén ünnepli 65. születésnapját, de olyan fürgén közlekedik, alig győzöm követni. Az alapanyagokat, majd pedig a megmunkáló szerszámokat tároló helyiségek után egy másik, a telephelyi udvarról közvetlenül nyíló épületbe lépünk be.

– Ez egy üzlethelyiség! – adok hangot a meglepetésemnek, amikor elém tárnak az üzletpolcok és a vevők.

– Asztalosok boltja néven ismerik a városban. A helyi kisiparosok és a lakosság itt tudja beszerezni a szükséges vasalatokat, szerelvényeket, illetve itt tudja leadni a szabászati megrendeléseket, ugyanis egy lapszabászatot is működtetünk...

– Mindössze egy ajtó választja el a két helyiséget – teszem hozzá, amikor az árusítótérből közvetlenül átlépünk a gépműhelybe.

– Itt történik a bútortalapok méretre szabása, amelyeket kívánságra elzárunk, pánthelyfuratokkal látunk el. Továbbá a közületi megrendelésre berendezett gyártóüzemünk is ide küldi a kisebb volumenű szabászati munkákat.

– Tehát két helyszínen is folyik lapmegmunkálás, ha jól értem...

– Így van, máris megmutatom.

Egy másik épület felé vesszük az irányt, melynek rámpás kialakítása, készárutárolásra alkalmas előcsarnoka sejteti a benne folyó tevékenység méreteit.



A nagy volumenű bútorgyártás külön történik a lakossági megrendelésektől



A padlósos műhelyek a tárolás mellett munkavégzésre is alkalmasak

– Itt folyik a nagyobb léptékű megrendelések teljesítése. Például ez a színes, szögbe vágott bútortalapelemeket tartalmazó körbefóliázott raklap egy olyan szállodai bútorozáshoz kerül majd felhasználásra, amit bérbe készítenek egy keszthelyi bútorüzemnek. Amott a Zalaco Sütőipari Zrt. átalakított üzletberendezéseinek kész alkatrészei várokoznak, az a másik kupac pedig egy németországi szállodaberendezés lapraszerelt elemei, amit egy visszatérő megrendelőnk számára gyártottunk.

Közben átlépünk a gyártói részlegbe, ahol a szabászati, élmegmunkálási gépek és a sorozatfűrészek alkalmas berendezések fölött egy galéria került kialakításra. Egy lépcsőn keresztül a felső szintre jutunk, amelynek nagy ajtóval határolt egyik oldala rámpában végződik és az áruraktárból targoncával is megközelíthető alsó szintre néz. Mielőtt bármit is kérdeznék, Feri tovább folytatja a kalauzolást.

– A helyszűke kívánta meg ezeknek a padlósos műhelyeknek az építését,



A saját nevelésű gyümölcsfák jól megférnek a csarnokok között

mert több is van belőle. Így az üzem-csarnokok tetőszerkezetéhez közeli területét is hasznosítani tudjuk. Itt egyébként az üzletberendezések kisebb bútorainak összeszerelése folyik.

A famegmunkálást, a bútorgyártást, a festést és az összeszerelést szolgáló asztaloshelyiségek után a kárpitosvázakat készítő műhelyt nézzük meg, ahol megtudom, hogy az itteni tevékenység egyrészt a helyi kárpitosüzemeket szolgálja ki, másrészt a Nován működő Ada céget. Aztán megnézzük a fűrészáru és a forgácslap tárolására alkalmas raktárat, még bekukkantunk a helyi igényeket kiszolgáló lakatosműhelybe, majd a kiinduló helyszínre, az irodaházba indulunk vissza. Feltűnik közben egy érdekes dolog.

– Bármerre is nézek, az épületek között rengeteg a facsemete, ráadásul most éppen egy galambdúc van mellettem. Mintha nem is üzemi területen lennénk, hanem egy mezőgazdasági telephelyen. Ez a hobbid?

– Nagyon szeretek gyümölcsfákkal foglalkozni. Kb. 1000 db gyümölcsfám van: ebből 200 db itt, az üzem területén, ugyanennyi a házam körül, illetve 600 db a Palini halastó körül. Ez amolyan gyerekkori vonzalom, nagyapám még 10 éves koromban tanított meg a szemzés tudományára. Ezeket a fákat is nagyrészt én oltottam be, sőt, az utóbbi időben már jellemzően az őshonos fajtákat részesítem előnyben, mert ezek sokkal ellenállóbbak és permetezni sem kell őket. A galambok is a kedvteléseimhez tartoznak, de vannak őshonos, magyar racka juhaim, tavaly kacsákat, disznókat is tartottam, sőt, jövőre húsmarhákat is szeretnék nevelni és egy biofarmot létrehozni.

A KEZDETEK...

Az irodába visszaérve, kikívánczik belőlem a kérdés.

– Mi a titka annak, hogy ilyen szép ívű fejlődést tudsz felmutatni?

– Nincs titok! Ami fontos, az az elkötelezettség.

– Rendben van, akkor másképp kérdezem: Feri, mesélj nekem a szakmai kezdetekről!

– Már gyerekkoromban is szívesen barkácsoltam, pályaválasztáskor pedig nem a szüleim hatására, hanem magam mentem el inasnak jelentkezni Cserép Tivadar helyi asztalosmesterhez. Ő lett a szakoktatóm, de leginkább egy olyan mester volt ő, aki az egész életemre nézve meghatározó tudott lenni. „Csak a legszebbet, csak a legjobbat add ki a kezedből!” – mondta mindig, akárhányszor értékelte a munkámat. Magam is ezt vallom, mind a mai napig...

– Még most is látszik a szemedben, hogy a lelkedig hatolt az akkori intelem. Mi történt azután, hogy felszabadultál?

– 1972-ben fejeztem be az asztalos-szakmunkásképzőt, és továbbra is a mesteremnél maradtam, de csak egy évet tudtam nála dolgozni, mert visszaadta az ipart a megromlott egészségi állapota miatt. Elszegődtem egy nagyvállalathoz karbantartó asztalosnak, mert értékelték, hogy

tudok parkettázni, üvegezni is. Ott még további szakismerettel gazdagodtam, például megtanultam állványozni, zsámozni a vállalati ácsoktól. Majd bevonultam katonának Nagykanizsára, s miután a honvédségnél is felkértek karbantartó asztalosnak, végül ebben a városban ragadtam, itt is nősültem meg. Közben Zalaegerszege elvégeztem a faipari szakközépiskolát, a technikusképzőt, majd utána lettem a mestervizsgát is. 1989-ben egy helyi asztalos, a nyílászárókat gyártó Bolf László kínált nekem egy csoportvezetői állást. Két évet töltöttem ott, amikor is eljött annak a gondolatnak az ideje, hogy saját lábra kellene állni. Így is lett. A házamnál lévő, 40 m²-es garázst rendeztem be műhelynek és 1991 januártól vállalkozóként folytattam tovább. Még abban az évben az akkor igényelhető, ún. Start-hitelt kihasználva építettem egy 300 m²-es műhelyt, szintén a házamnál, a te-

lek végében. Szerencsére gyorsan kinőttem azt is, így 1995-ben ismét költöztünk, mert akkor vásároltam meg a mostani telephelyem egy részét, amit később további két telek hozzávásárlásával bővítettem. 1997-ben nyitottam meg az asztalosok boltját, ami egyben a szombathelyi Falco gyár bútortalapjainak területi képviselője is lett egyben.

...ÉS AZOK HATÁSAI

– *Jelenleg mekkora méretben és létszám mellett folyik a munka?*

– Összesen 120 fő dolgozik jelenleg, közülük 105 fő van az itteni asztalosüzem területén, ami egyébként 1,5 hektár alapterületet és 6000 m²-nyi épületet jelent. A további 15 fő Cegléden dolgozik, ott is van ugyanis egy telephelyünk, de az a részleg csak bútortalap-forgalmazással foglalkozik.

– *Csak nem hagyom annyiban és visszatérek ahhoz a kérdéshez, hogy mi a titka a fejlődésednek. Annak*

idején Kovács Gyula pórszombati erdésztől hallottam azt a megfogalmazást, miszerint van, aki a gazdája egy földterületnek/portának, aztán van, aki csupán a birtokosa, és van olyan is, aki a bitorlója. Nos, ez jutott most eszembe, látva ezt a sok mindent magad körül...

– Ismét csak azt mondom, hogy az elszántság és a munka szeretete az, ami biztos, hogy valamilyen mértékű eredményt fog hozni. Aztán a fejlődéshez fejlesztésre is szükség van. Legutóbb egy új, központi porelszívó rendszert kapott az összes termelőegység. Jelenleg, pályázati formában, folyamatban van egy új rámpa kialakítása, egy öttonnás targonca, egy kis lapszabásgép, egy 300 kW-os, utánégetős kazán beszerzése, valamint az irodaház felújítása. Energetikai fejlesztés terén pedig egy 200 kVA-os napelemes rendszer kialakítása, a műhelyépületek homlokzatainak szigetelése, a nyílászárók és a fűdém cseréje.



Berendezés egy osztrák hotelben



Hotelszoba-berendezés a Müritz Palais Hotelben, a németországi Müritz tó partján

Az informatikai rendszerünket is fejlesztjük: egy felhőalapú vállalatirányítási rendszer kialakítására adtunk be szintén egy pályázatot.

– *Úgy tudom, két fontos elismerést is kaptál a tavalyi évben...*

– Tavaly Nagykanizsa Megyei Jogú Városa nekünk ítélte oda az Év vállalkozása címet, nagyvállalati kategóriában, illetve szintén 2019-ben megkaptuk a Pegazus-díjat is a „feltörekvő” kategóriában, ami a legdinamikusabban fejlődő magyarországi kis- és középvállalkozások teljesítményét ismeri el.

– *Egyébként nemcsak a bútortipari munkákon mutatkozik meg a színvonal, hanem a munkakörnyezeten is. Feltűnt például, hogy a termelőgépek védőburkolata, illetve még a lépcsőfelfjáró korlátai, lépcsőlapjai is egységesen ugyanannak a három színnek a kombinációjával vannak lefestve...*

– Ez a három szín, a majdnem fehér, a narancssárga és a középszürke mindenhol megjelennek az üzem területén. Ezek egyrészt a cég alapszínei, ha úgy tetszik az arculatunkhoz tartoznak, még a zuhanyzók csempéinél is visszaköszönnek. Másrészt a figyelemfelkeltést szol-

gálják, főképpen a gépek körül. Nekünk ez is kifejezi az egységet.

A VÁLTOZÓK ÉS AZ ÁLLANDÓ

– *Ha már az egységnél tartunk: a családotok tagjai is részt vesznek a cég életében?*

– Természetesen. Edit feleségem, bár ő is a cég munkatársa, a legnagyobb áldozatot akkor hozza, amikor a biztos otthoni háttérrel teremti meg számomra. Eszter lányom adminisztrációval és pénzügygel foglalkozik, a férje pedig a röntgénévelést és a fűrészáru-termelést viszi immár külön céggént a telephelyen belül. Veronika lányom a Pécsi Tudományegyetemre jár, közigazdásznak készül. Péter fiam is itt van a cégnél, igaz, ő már egyre kevesebbet, mert a Nagykanizsa határában lévő, a cég által vásárolt 23 hektáros Palintó körüli munkákat végzi leginkább. Itt egy sporthorgászatra alkalmas halastó lett kialakítva, horgászhe-lyekkel, halászkunyhókkal, ahová a sporthorgászokat fogadni tudjuk. Nekem sem telik el úgy nap, hogy ne szánjak időt a fákkal körülvett, madárfütttyel tarkított friss levegőre menni.

– *A cégutódlás kérdése megoldott?*

– Igazság szerint nem a családban, hanem a cégen belül találtam magamnak egy utódot. Ő Balogh Imre, aki a fiammal járt a helyi faipari szakképző iskolába, őrá fogom bízni a cég vezetését. Belátom, ez nem egy könnyű helyzet, de ezt kellett meglépni, amit egyébként már mindenki tud a vállalatnál. Viszont teljes kivonulást nem tervezek, az nekem olyan lenne, mintha levágnák a karomat.

– *Honnan merítet az energiát, amivel képes vagy mindezt működtetni?*

– Nem tudom. Ugyanis én ezt tartom természetesnek, sőt, sokszor azt nem értem, hogy másoknak miért nincs. Azon mindig csodálkozom, amikor fiatal emberek panaszkodnak, hogy itt fáj, ott fáj, miközben látom rajtuk, hogy nincs bennük vágy, elképzelés, lendület. Ezek ugyanis nagyon fontosak. Továbbá azt is fontos látni, hogy az életnek van egy rendszere. Világéletemben sokat dolgoztam, de azt mindig észben tartottam, hogy nem szabad a munkában megszakadni. Igaz ugyan, hogy minden nap 3/4 6-tól bent vagyok a cégnél, de délután 4-kor leteszem a munkát. Ennek elégnek kell lennie. A nap további részét és a hétvégéket pedig ki kell használni és pihenésre, szórakozásra fordítani. Ez a pihenés lehet aktív is, a lényeg, hogy az ember szívének kedves legyen. Nekem ezt a gyümölcsfáim, a halastó, az állatok közelsége adja meg, magyarul a természetben való jelenlét. Hátrahagyom az időt rabló és idegrendszeret romboló napi forgatagot, és minden áldott nap kimegyek a természetbe. Itt töltődöm fel, itt lelem meg azt az erőt és ritmust, ami képes további lendületet adni a mindennapokban. ■

Képek

Tóth Norbert;
Fa-Feri Kft.